Dosarul nr. 2c-1537/2024
(nr. electronic al dosarului*: *2-24073434-12-2c-05072024-1)

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

Dispozitivul Hotărârii pronunțat la 30 iulie 2024.
Hotărârea integrală întocmită la 17 septembrie 2024, în baza cererii de apel cu nr. 05 3/3-31626 din 28.08.24 și recepționată la 16.09.2024

30 iulie 2024 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)

Instanța compusă din:
Judecător (unipersonal) Țurcanu Radu

în sediul instanței, a soluționat cauza civilă la cererea de chemare în judecată cu valoare redusă înaintată de reprezentantul „Veador Prim" SRL către „Kronos Trans Group" SRL, privind încasarea datoriei și,

constată:

La 03.07.24 Veador Prim" SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către „Kronos Trans Group" SRL, privind încasarea datoriei.

Prin încheierea din 09 iuie 2024 s-a acceptat spre examinare, în procedura scrisă cererea de chemare în judecată cu valoare redusă înaintată de reprezentantul „Veador Prim" SRL către „Kronos Trans Group" SRL, privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii sale reclamantul a precizat că conform contractului-comandă nr. AMS 23 din 15 aprilie 2024, SRL „Veador Prim" a îndeplinit servicii de transport de mărfuri, costul rutei fiind de - 3450 Euro, faptul îndeplinirii rutei se confirmă prin scrisoarea de transport internațional CMR nr. *****și actul de îndeplinire a serviciilor nr. ***** din 26.04.2024.

Pentru ruta îndeplinită spre plată SRL „Veador Prim" a înaintat nr ***** din 26.04.2024. în sumă de 66 121, 66 lei, care nu a fost achitată integral de către reclamat.

Conform actului de verificare contabil la situația din27.05.2024 datoria SRL ''Kronos Trans Group" constituie suma de 36 121, 66 lei.

Mai explică reclamantul că pentru serviciile prestate SRL ''Kronos Trans Group" trebuia să se achite cu SRL „Veador Prim" în termen de 12 zile bancare, după semnarea actelor adică termen scadent de plată la 13.05.2024. Astfel de către SRL ''Kronos Trans Group" au fost încălcate prevederile Termenul de achitare din contractul-comandă, (punctul 15.).

Precizează că în scopul soluționării amiabile și a achitării datoriei în cauză, SRL „Veador Prim” a expediat în adresa reclamatului pretenție prin care solicita achitarea datoriei, dar care a fost lăsată fără răspuns, datoria fiind parțial achitată. Faptul că reclamatul nu și-a onorat obligațiunile contractuale, ne determină să ne valorificăm creanța prin constrângere statală, temei care justifică intentarea acțiuni conform art. 9, 15 Cod Civil.

Explică că având în vedere că obligația în cauză este purtătoare de dobîndă, legislația civilă (art. 942 Cod Civil) acordă reclamantului dreptul de a pretinde de la pîrît încasarea dobânzii de întîrziere, ca consecință negativă a neexecutării în termen a obligației de plată. Astfel dobîna de întârziere constituie suma de - 3886, 05 lei, calculul detaliat și perioada de calcul anexând la cerere.

Reclamantul mai explică că faptul prestării serviciilor se dovedește în materialele cauzei prin actele de îndeplinire a serviciilor și a facturilor fiscale semnate și ștampilate către SRL ’’Kronos Trans Group” ce demonstrează și confirmă suma datoriei pentru care nu sunt obiecții.

Reieșind din caracterul raporturilor create între părțile în litigiu, luînd în considerație conduita și atitudinea către SRL ’’Kronos Trans Group” privind nerespectarea obligațiunilor contractuale ale sale, care de timp îndelungat nu mai achită serviciile prestate, mărimea considerabilă și refuzul achitării acesteia în pofida somației înaintate și recepționate, consideră necesară admitere aucțiuni în volumul formulat.

În final solicită reclamantul sa fie admisă acțiunea, să fie încasată de la „Kronos Trans Group” SRL, IDNO: 1021600038391, cu sediul în mun. Chișinău, str. Kiev 4, ap. 4, în beneficiul „Veador Prim” SRL, IDNO: 1014600026190, cu sediul în mun. Chișinău, str. Profesor Ion Dumeniuk 22, ap. 161, dobânda de întârzieri sumă de 3886,05 lei; și taxa de stat în mărime de 1651 lei, iar în total suma de 5537,05 lei.

Studiind cererea de chemare în judecată înaintată, cererea de înlăturare a neajunsurilor și materialele cauzei în raport cu prevederile legislației în vigoare și cadrul legal ce guvernează spețа, judecătorul conchide în privința necesității admiterii a cererii înaintate de înaintată de „Veador Prim” SRL către „Kronos Trans Group” SRL, privind încasarea datoriei, din considerentele ce succed.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Codul de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanţele judecătoreşti de drept comun este stabilită de Constituţia Republicii Moldova, de hotărârile şi deciziile Curţii Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curţii Constituţionale, de prezentul cod şi de alte legi organice.

Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispoziţiilor fundamentale ale Constituţiei Republicii Moldova şi prezentului cod.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligaţiile cu bună-credinţă, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri.

Buna-credinţă se prezumă până la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice şi juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

Articolul 276^2 alin. (1) CPC statuează că, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobânzile, penalitățile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Astfel, ținând cont de faptul că cerințele formulate de reclamatul „Veador Prim" SRL nu depășesc 10 salarii medii pe economie (13 700 x 10 = 137 000 lei) prognozat la data sesizării instanței, litigiul se judecă potrivit procedurii în cazul cererilor cu valoare redusă, stabilită la capitolul XXI din Codul de procedură civilă.

Conform art. 774 alin. (1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Potrivit art. 775 din Codul civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin. (1).

Totodată, art. 776 CC RM prevede că obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Potrivit art. 1411 CC „prin contractul de transport, o parte transportator se obligă față de cealaltă parte client să transporte încărcătura la locul de destinație, iar cealaltă parte se obligă să plătească remunerația convenită"

Conform art. 1466 CC „în cazul nerespectării obligațiilor contractuale, părțile sînt obligate să înainteze în prealabil o reclamație".

La caza instanța reține că la 15 aprilie 2024 conform contractului-comandă nr. AMS 23 din 15 aprilie 2024, SRL „Veador Prim" a îndeplinit servicii de transport de mărfuri, costul rutei fiind de - 3450 Euro (f.d.10-13).

Faptul îndeplinirii rutei se confirmă prin scrisoarea de transport internațional CMR nr. *****(f.d.15) și actul de îndeplinire a serviciilor nr. ***** din 26.04.2024 (f.d.14), fiind eliberată în acest sens factura fiscală (f.d.9).

La 25.05.24 reclamantul a remis în adresa pîrîtului cerea prealabilă pentru soluționare ape cale amiabilă a litigiului, fapt conformat prin avizul de recepție din 03.06.254 (f.d.18), însă pîrîtul nu a reacționat la cerere.

Potrivit calculul dobînzilor de întîrziere pentru perioada de referință 14.05.2024-21.05.2024din suma datoriei de 66121,66 constituie total 1757, 71 lei, iar pentru perioada: 22.05.2024-01.07.2024 din suma datoriei de 36121,66 lei constituie 2128,34 lei (f.d.16), iar în total, dobînda legală în cuantum de 3886,05 lei.

La caz instanța mai reține că la data de 23.07.24 reclamantul în temeiul art. 60, 96 CPC a depus în instanță o cerere de modificare a cerințelor acțiunii, precizând faptul că pe parcursul examinării cauzei pârâtul a achitat doar datoria existentă, fiind achitată suma datoriei de 36121.66 lei, solictînd micșorare a cuantumului pretențiilor din acțiune și anume penalitate de 3886,05 lei și taxa de stat în sumă de 1651 lei, iar în total suma de 5537,05 lei (f.d.26).

În circumstanțele descrise, instanța mai reține la caz că în temeiul art. 1446 alin. (1) CC, transportatorul are dreptul la compensarea cheltuielilor prilejuite de cererea şi

îndeplinirea indicațiilor dacă nu este dator, în baza contractului sau a legii, să suporte aceste cheltuieli.

Iar conform art. 1549 CC, cel îndreptățit să dispună poate pretinde pentru despăgubirea datorată dobînzi în mărime de 5% pe an.

Dobânzile încep să curgă din momentul înaintării pretenției față de transportator sau, dacă nu a fost formulată o asemenea pretenție, din momentul chemării lui în judecată. Prin urmare cererea reclamantului în circumstanțele analizate și constatate urmează a fi admis în volumul solicitat.

Având în vedere cele relatate, judecătorul reține faptul că pârâtul nu a înaintat în instanța de judecată referința în vederea respingerii pretențiilor reclamantului sau alte careva probe care să confirme contrariul.

Or, alineatul (2) al art. 103 CPC prevede faptul că, în citaţie şi înştiinţare, participanţilor la proces li se propune să prezinte probele de care dispun referitor la cauză, se face somaţia despre consecinţele neprezentării unor astfel de probe şi ale neprezentării în instanţă, despre obligativitatea de a comunica instanţei motivele neprezentării, precum şi despre obligativitatea persoanei care a primit citaţia sau înştiinţarea în locul destinatarului absent de a o înmâna acestuia de îndată ce va fi posibil.

Așadar, în pofida faptului că prin încheierea judecătorească din 09.07.2024, pârâtul a fost informat despre posibilitatea prezentării referinței asupra cererii de chemare în judecată, ultimul nu s-a folosit de drepturile sale legale, or, potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Iar potrivit art. 121 din norma precitată, (CPC) instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Judecătorul mai amintește art. 130 alin. (1)-(3) CPC care statuează că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluționarea cauzei.

Sintetizând cele expuse judecătorul conchide că, cererea depusă de reclamantul Dumitriu Valeriu a înaintat în instanța de judecată o cerere către „Veador Prim” SRL către „Kronos Trans Group” SRL, privind încasarea datoriei este întemeiată, argumentată și urmează a fi admisă în volumul solicitat prin cerera de concretizare din 23.07.24.

Cu referire la încasarea din contul pârâtului a taxei de stat, instanța menționează că potrivit art. 82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru și cheltuielile de judecare a cauzei.

Iar conform alineatului (1) art. 83 din norma precitată, taxa de stat este o sumă de bani care se percepe, în temeiul legii, de către instanţa judecătorească în beneficiul

statului de la persoanele în ale căror interese se exercită actele procedurale de judecare a cauzei civile sau cărora li se eliberează copii de pe documente din dosar.

Potrivit art. 98 alin. (1) CPC, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pârât proporțional părții admise din acțiune dacă pârâtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

Așadar, conform lit. a) art. 3 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31.07.2023 (în vigoare din 01.01.2024), se impune taxă de stat pentru: cererile de chemare în judecată, cererile reconvenționale, cererile de intervenție principală, cererile de apel, cererile de recurs și alte cereri prevăzute în anexa nr. 1, cererile de contestare a actelor și acțiunilor executorului judecătoresc, precum și pentru cererile de eliberare de către instanța de judecată a copiilor (duplicatelor) de pe documente, conform anexei nr. 1.

Dat fiind că reclamantul la depunere acțiunii achitat taxa de stat în sumă de 1651 lei, fapt demonstrat prin Ordinul de plată nr. 1 din 28 mai 2024 (f.d.2), de la pîrît urmează a fi încasat în beneficiul reclamantului și această sumă.

În lumina considerentelor relatate supra, judecătorul reține că art. 239 CPC prevede că, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Iar instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În continuare, prin prisma art. 6 CEDO, Curtea a statuat că, textul art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului.

Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora. „O instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. Totuși, dacă o observație era esențială pentru soluționarea cauzei (în situația în care ar fi fost acceptată de către tribunal) și a fost prezentată de părți întru susținerea poziției lor, atunci tribunalul trebuia să o trateze în mod distinct în hotărârea judecătorească" *(Hiro Bălani vs Spania nr. 1021/2001 din 28.03.2003).*

Amintindu-se prevederile Recomandării nr. R (84) privind principiile de procedură civilă proprii pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei la 28 februarie 1984, hotărârea poate fi întocmită liber, dar trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clară, înțeleasă de părțile implicate în litigiu și să răspundă într-un mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de părți.

Totodată, conform art. 240 alin. (1), (3) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele are au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.

În lumina celor expuse, în conformitate cu prevederile art. art. 236, 238-241, 276^2-276^4, 362 alin. (1) CPC al RM, judecătorul,

hotărăște:

Se admite cererea de chemare în judecată înaintată de „Veador Prim” SRL către „Kronos Trans Group” SRL, privind încasarea datoriei.

Se încasează de la „Kronos Trans Group” SRL, IDNO: 1021600038391, cu sediul în mun. Chișinău, str. Kiev 4, ap. 4, în beneficiul „Veador Prim” SRL, IDNO: 1014600026190, cu sediul în mun. Chișinău, str. Profesor Ion Dumeniuk 22, ap. 161, dobânda de întârzieri sumă de 3886,05 lei; și taxa de stat în mărime de 1651 lei, iar în total suma de 5537,05 (cinci mii cinci sute treizeci și șapte,05) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chișinău în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Judecător
Țurcanu Radu